

incapaces de crear la comisió específica que establece la ley, que han sido incapaces de crear el fondo que establece la ley? ¿Ustedes, ayudar a la gente? No han hecho absolutamente nada, presidente. Y es capaz, eso sí, de pedirle a la ministra Calviño la ampliación del bono energético para colectivos vulnerables, después de usted no hacer nada. Y la pregunta es: ¿con qué cara, presidente? ¿Con qué cara? *(Aplaudiments. Se sent una veu que diu: «Muy bien»)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Contestarà el conseller d'Hisenda i Model Econòmic.

Quan vosté vullga, senyor Soler.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Ho hem dit per activa i per passiva, nosaltres no volem una abaixada general d'impostos, perquè això significaria la impossibilitat de fer el que se necessita, que és ajudar a les famílies, ajudar a les empreses.

Però sí que estem a favor d'actuacions singulars en aspectes que afecten, en este moment, vinculats a la crisi o, per exemple, els impostos d'hidrocarburs; ho hem dit, ho ha dit el Govern d'Espanya, ho hem dit nosaltres, crec que s'ha de fer. Però el problema dels hidrocarburs, el problema de tot el preu de l'energia té un origen, que és un senyor que està ahí a Moscou, que li diuen Putin –crec que és Putin, no?– i crec que és important que en l'estructura de costos que configura el preu de l'energia, hi ha un aspecte que té a vore amb l'oferta del gas, que és molt important.

Tot això està fent-ho el Govern d'Espanya, ho ha aconseguit d'Europa, que tinguen una illa energètica, que no volia Alemanya per raons òbvies, perquè està vinculada al mercat energètic d'una altra manera. I tot això és el que s'està fent, és anar al nucli de la qüestió. I, evidentment, si cal complementar-ho amb una abaixada d'impostos, perquè és importantíssim que els preus de l'energia no estiguen com estan, òbviament, és el tema d'impostos hidrocarburs.

Però una abaixada d'impostos, com diuen vostés, senyors, és pegar-se contra la mateixa cara. Amb quins recursos anem a ajudar a les empreses i a les famílies, senyoria? *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies.

Continuarem amb la sessió de control, ara amb la pregunta que, en nom del Grup Parlamentari Compromís, efectuarà la síndica del grup, la il·lustre diputada Papi Robles.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Robles Galindo:

Moltes gràcies, president.

Abans que res, des de Compromís, volem mostrar tota la nostra solidaritat amb el jove que va ser agredit fa una setmana a València, en els carrers d'aquesta ciutat. Li van pegar una pallissa cinc persones pel simple fet de ser gai. En són massa, massa les persones que estan encoratjant eixos discursos d'odi que generen aquestes agressions i algunes d'elles estan assegudes dins d'esta cambra. Jo crec que cal dir ben alt, ben alt, que el nostre poble és un poble modern, és un poble avançat i és un poble orgullós de la nostra diversitat i no donarem ni un pas enrere en la lluita dels drets de totes les persones. *(Aplaudiments)*

Senyor president, hui, des de Compromís, li volem preguntar pel full de ruta del Consell perquè aquesta crisi, de la qual ja estem parlant este matí, no la paguen ni les persones ni el territori. Per a nosaltres, estem afrontant una crisi que té tres dimensions fonamentals: una part social, una part econòmica i una part que ha d'afrontar la crisi climàtica i energètica que tenim. Però no podem eixir d'una sense l'altra, no podem afrontar esta crisi intentant atallar una situació i deixant les altres de banda.

Per això, si nosaltres comencem a parlar, començaríem a parlar per la crisi social, perquè les persones han de ser el primer. Tenim a molta gent que porta molt de temps patint. Sabem que el govern ha plantejat unes mesures, després d'una setmana d'estar valorant quines eren les mesures; però ja estem arribant tard, la gent porta molt de temps patint, president. Per això, per a nosaltres que creguem en la nostra autonomia i en la capacitat de treball del govern del Botànic, entenem que moltes de les competències perquè les famílies puguen viure millor estan ací: l'educació, la sanitat, el treball social, les polítiques d'habitatge; resideixen ací. I ja hem vist com s'ix d'això. Malauradament, acabem de passar una crisi en què hem vist que els fons Covid s'han utilitzat per les comunitats autònomes d'una manera correcta. I per això, ahir ho va fer el meu company Joan Baldoví a Madrid, i nosaltres ho fem des d'ací, li reclamem al govern central que cal un fons d'ajuda per a eixir d'esta crisi, un fons anticrisi.

Si continuem, l'economia és fonamental, però compte, eh?, no esta economia que hem escoltat ací este matí. Necessitem una economia que ens permeta ser productives, que ens permeta que siga de proximitat, que ens permeta a les persones desenvolupar el nostre projecte vital, que genere benestar i que siga generadora de qualitat d'ocupació, de qualitat de vida. I en eixa línia és en què volem treballar, no en eixe política del *pelotazo*, que hem vist tan ben evidenciada fa un minut, fa un minut sol. Precisament, perquè en 2015 van tirar els corruptes del Partit Popular del govern i ara hi ha un govern que governa d'una manera rigorosa, *(aplaudiments)* venen inversions com les de *(intel·ligible)* ... , senyora Català, venen inversions que venen segures al nostre territori.

Però, clar, és que diuen..., ara, la idea feliç que tenim hui és que fem una comissió de seguiment. Saben on hi havia una comissió de seguiment? En el mes de desembre, quan estàvem debatent els pressupostos, hi hagué una esmena del Botànic, se'n recorden?, per a facilitar inversions com

aquestes, que aterren en Parc Sagunt, *ese que fomentaban también estos de aquí* del costat, i resulta que ells se van abstenir, ells se van abstenir, aquells d'allà, *(aplaudiments)* els de darrere d'allà van votar en contra, senyor president, i ara venen a demanar una comissió de no se sap molt bé què.

Però és que, a més, com de traïdora és la ment. Com funcionen *pelotazo rere pelotazo*, diuen: ah!, i el port de València? Serà que en la factoria eixa..., a Sagunt no hi ha un port, serà que no hi ha un port? Han de vindre les bateries fins a València perquè a Sagunt..., *ya si eso, cuando quiera ser alcaldesa la síndica*, ja vorem quina proposta posen damunt de la taula.

I miren, jo hi ha vegades que... No cal entrar molt més. Sols vull dir una cosa hui: «Pagar el precio de sacrificar la Malvarrosa o El Saler para tener un puerto gigante es una decisión que nos encuadra junto a las ciudades contaminantes, una decisión impropia de la edad digital y de la economía verde». Fa uns, mesos, Esteban González Pons no interessava molt en esta bancada d'ací, però ara, que vagen contestant, igual canvien, ahir *eran de Casado, hoy son de Feijóo*, ahir estaven per l'ampliació del port... Si volen canviar d'opinió, vinguen cap ací que, segurament, parlarem del benefici de València ciutat. *(Aplaudiments)*

Per últim, president, la crisi climàtica és la gran oportunitat, la gran oportunitat que tenim per a viure millor, per a tindre una economia igualitària. Ens agrada molt, a Compromís, escoltar parlar de sobirania energètica, molt, i de democràcia també. Això vol dir que necessitem estructures que siguen capaces de produir, que siguen capaces de distribuir i que siguen capaces de vendre i que eixos beneficis revertisquen en la població. Què és millor, president? Què és més sobirà? Que ho guanye Iberdrola o que ho guanyen els nostres ajuntaments? Doncs, des d'ahí, jo li vull anunciar que Compromís volem treballar en una proposició de llei, conjuntament amb el Botànic, amb l'objectiu que perseguim de la sobirania energètica per a tindre una llei de sobirania energètica i la creació de l'agència valenciana que, de la mà dels ajuntaments, pugua nodrir els nostres municipis, pugua nodrir la nostra població i tinga l'autoabastiment com a principal fonament.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Una vegada formulada la pregunta de control, escoltarem la resposta del president del Consell, quan li done l'ús de la paraula.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies, senyora Robles.

Jo crec que el Consell ha sabut interpretar en tot este temps la seua realitat i la realitat de la Comunitat Valenciana. I, en eixe sentit, és ben cert que el que vam vore en la crisi

pandèmica i ara veiem en la crisi provocada per la guerra de Putin és que, efectivament, hi ha receptes que ja han fracassat. El que va demostrar la pandèmia, en termes generals, és el grandíssim fracàs del neoliberalisme i és una realitat. I, per això, malgrat les circumstàncies tan adverses després de tantes dècades, afortunadament, de pau, ara la mirada que hem de tindre és una mirada precisament distinta a com s'afrontà la crisi financera, com hem fet en la pandèmia.

Sabem de la gran dificultat. I el primer que ha de saber la societat i que n'hem de ser conscients tots és de l'enorme dificultat. Pensar que açò ho pot resoldre el govern valencià, o fins i tot el Govern d'Espanya, és no entendre o no..., no entendre, és pitjor, intentar enganyar a la gent. La situació és que els costos de la crisi, els costos d'esta guerra, van a ser uns costos grans per a tots a nosaltres. I el que hem de vore és, precisament, com almenys els costos es repartixen d'una manera justa, i en això estic absolutament d'acord amb el que vosté planteja.

Per tant, el primer, el marc no és un marc que vinga per la ineficàcia d'un govern o d'un altre, no. És que el marc ve per una situació provocada per un criminal, que en estos moments està invadint un país, i està fent un mal terrible, sobretot no tant a nosaltres, que ens ho fa, està matant xiquets, dones, persones. Eixe és el drama d'este moment. El principal drama d'este moment és el que està passant en Ucraïna, eixe és el gran drama. Però a partir d'ahí, evidentment, té unes conseqüències, i unes conseqüències a què hem d'intentar donar-los resposta.

I, efectivament, de totes les crisis, a la fi, cal traure respostes. De la crisi pandèmica sabem que necessitem un sistema de salut potent, un sistema del benestar potent. Que necessitem, per tant, que el model social europeu es consolide, i això és una qüestió bàsica. I, en el cas nostre, intentar aportar eixe nou estat del benestar valencià potent.

Ara, esta crisi, té una motivació vinculada a l'emergència climàtica i energètica, que les hem de combinar. Perquè és veritat que en estos moments el que està provocant l'augment de la inflació, el que està provocant esta situació de carestia és, fonamentalment, els preus de l'energia. I, aleshores, hem de saber a on estem, i a on estem és que la Comunitat Valenciana és deficitària en quasi un 40% en producció energètica, que, a més a més, d'eixe 65% que produïm nosaltres, del consum, el 40% està vinculat a la central nuclear de Cofrents. I que, per tant, el procés de transició que hem d'abordar en estos anys, fins a l'any 2030, ha de ser molt més intens, molt més potent. I per això la visió que hem de tindre en estos moments, d'emergència energètica, perquè és elemental, que sense energia no hi ha progrés, no hi ha benestar, no hi ha avanç social, hem de vore de quina manera podem accelerar tots els processos.

Estem treballant, en estos moments, en un decret per a, per la nostra banda, agilitzar-ho. També és cert que el Govern d'Espanya aprovà ahir ja, en el seu decret llei, una facilitació de la instal·lació de fotovoltaïques i d'eòliques allà on no hi hagen problemes de caràcter mediambiental de manera immediata. Eixe és el camí, el camí és que..., no només fotovoltaica, eòlica, també totes les altres fórmules associades, però el que és evident és que hem d'accelerar molt més del que hem accelerat fins ara, perquè eixa sobirania energètica és sobirania real de país. I és sobirania per a mantindre

l'estat del benestar, i és una sobirania per tal de poder avançar en la construcció d'una societat més justa. I des d'eixa perspectiva anem a treballar, el Consell està treballant, i prendrà les mesures corresponents.

Com també prendrà les mesures corresponents en tots els àmbits que tenen a veure amb l'ajuda. Estem estudiant, sector per sector, com ha quedat en l'acord del govern per tal de donar-li la complementació necessària, perquè cal fer les coses amb raonabilitat. No hi ha cap comunitat autònoma que en estos moments, per més que s'haja dit, haja ja començat a donar ajudes als sectors. No, no és això, perquè, entre altres coses, si no hi ha un marc general és impossible saber-ho. Entre altres coses, no es poden donar ajudes a les empreses si no s'haguera aconseguit en Europa que el marc d'ajudes haja canviat. Per tant, eixa és la realitat. I ara la ceràmica podrà rebre ajudes, que abans no les podia rebre, perquè ha canviat el marc temporal d'ajudes.

Per tant, les coses no són fàcils. Intentar buscar solucions simples a problemes tan complexos saben perfectament que no és possible. Ara, sempre està el populisme, el virus del populisme, que recorre tantes venes, tantes històries.

Jo crec que hem de buscar tots els instruments, tots els instruments poden ser discutibles, perquè al final són instruments. Però el que sí que és evident és que nosaltres hem de garantir que els valencians, ara i en el futur, tinguem garantida l'energia, i això passa també per tota la investigació que estem fent amb els fons de recuperació a través de l'hidrogen verd. Qualsevol iniciativa d'estes característiques crec que serà ben positiva, perquè ací tot el món hem vingut per a escoltar i per a intentar trobar les millors solucions per als valencians.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, president.

Senyories, continuarem la sessió de control. Ara, amb la pregunta que formula la síndica del Grup Parlamentari Ciudadanos, la il·lustre diputada Ruth Merino.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Merino Peña:

(Amb el micròfon desactivat) Gracias, presidente. *(Veus)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Perdó, perdó.

La senyora Merino Peña:

Sí. Gracias, presidente.

Señorías, buenos días.

Miren, no hemos superado todavía del todo la pandemia y vivimos de nuevo momentos muy complicados, como ha comentado antes la síndica del Partido Popular. El precio de los combustibles, la luz, la inflación, el riesgo de estanflación, el paro de los transportistas, el desabastecimiento de ciertos productos, la huelga de los agricultores, de los pescadores...

Y, señor Puig, la pasada semana leíamos que usted le había mandado a la ministra de asuntos económicos, a la señora Calviño, una carta con unas cerca de cuarenta propuestas de la Comunidad Valenciana para hacer frente a la crisis generada por la invasión de Ucrania. No en vano, el gobierno central es el competente para adoptar determinadas medidas, lógicamente, de las que se plantean, y también está bien que se conozcan las circunstancias concretas que rodean a los sectores económicos de la Comunidad Valenciana y del tejido empresarial, industrial, de la Comunidad Valenciana.

Pero más allá de lo que haga o deje de hacer el gobierno del señor Sánchez, mi pregunta es si piensan usted y su Consell hacer algo también para ayudar a los ciudadanos valencianos en estos tiempos de crisis.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Una vegada formulada la primera part de la pregunta de control, escoltarem una primera resposta per part del president del Consell. Té la paraula el president Ximo Puig.

El senyor president del Consell:

Muchas gracias, señora Merino.

Por supuesto que la Generalitat va a adoptar medidas, lo he dicho ya anteriormente. Lo que pasa es que creíamos que era de una lógica aplastante que había que ver los distintos marcos. Porque entre otras cosas, por ejemplo, ya le decía, a la cerámica no le podíamos dar ayudas de estado porque estaban prohibidas. Por tanto, necesitábamos que hubiera un marco diferente.

Y así también en otros ámbitos, de los que el real decreto que ha aprobado el gobierno..., que es muy amplio y que hay que estudiar hasta la última palabra, porque hay que saber exactamente a qué es lo que el Gobierno de España se compromete y dónde puede llegar el resto de comunidades autónomas. Que, de hecho, es lo que estamos haciendo, porque estamos hablando los distintos presidentes y presidentas autonómicas, de distintos grupos políticos, para intentar dar la respuesta más adecuada. Lo he dicho hace un momento, no hay una solución fácil ni sencilla, ni podemos tapar todo el agujero con dinero público. Si además después estamos diciendo que hay que quitar los impuestos, pues imagínese.